

GAZETA

BANYOLINA

Periòdic quinzenal independent

Redacció i Administració
Carrer de Sant Martíria n.º 3

Suscripció A Banyoles 1'25 pfs. semestre
A fora 1'50 " " "

El problema català

La nota més important dels debats parlamentaris l' ha constituit, sens dupte, la qüestió catalana.

Encar que s' ha dit tan sobre aquest particular, no per aixó volem deixar de dedicar nostre petit comentari a tal assumpte.

Procurant esser breus, resumirem nostre pensament diguent:

Que es cert que entre 'ls catalans, prescindint de partits i de idees, es general el desitj de veurer a Catalunya lliure de les traves que li imposa 'l poder central.

Que en aixó hi ha 'l més i 'l menys, o sigui, hi ha desde 'ls que sustentan solzaments idees de descentralització i regionalisme, fins els que consideren a Catalunya com a nació i amb dret a la més amplia autonomia, no sols administrativa sinó també política.

Que tots, a pesar de sa diferencia de graus en lo de considerar la personalitat de Catalunya i de volguer que Catalunya es governi per sí mateixa, están unánims en desitjar que Catalunya continú formant sempre part del Estat Espanyol, considerant com una locura el volguer la seva emancipació o separació.

Que, no sols aixó, sinó que tots els que en major o menor grau sustenten idees regionalistes, que son casi tots els catalans, consideren que rès ha d' enfortir tan a Espanya, i rès ha de contribuir tan al amor a Espanya i al sosteniment de la unitat es-

panyola, com el que les regions de la mateixa puguin obtenir, material i espiritualment, el major grau de vida propia, en consonancia amb son especial modo d' esser; i que, al revés, rès ha de debilitar tan a Espanya, com el volguer imposar violentment un uniformisme que fes desapareixer les diferencies que en distins ordres existeixen entre les varies regions del Estat Espanyol, ja que, destruit el sentiment regional, desde 'l qual i per medi del qual aprenem a estimar al Estat del que les regions formen part, no pot allavors el Govern crear artificialment un sentiment que substitueixi al que 'ns havia donat la naturalesa.

Que, en consonancia amb aixó, es creu a Catalunya que la vitalitat d' Espanya s' ha d' obtenir amb la varietat espléndida i rica de les distintes regions, pero dins la unitat del Estat Espanyol; i que aquesta varietat dins la unitat ha de produir tanta forsa i vida a Espanya, com l' ha de debilitar l' uniformisme que volgués igualar a totes les regions, ofegant l' esprit que a cada una li ha donat la naturalesa.

Que, per lo mateix, que a Catalunya no existeix el separatisme i sería tingut per desequilibrat o loco qualsevol que dongués notes en aquest sentit; fan una obra funestíssima els que desde Madrid, explotant lo del patriotisme i l' amor a Espanya, s' empenyen sempre en veurer separatisme en el moviment català, com també fan obra funestíssima els, pocs per fortuna, que desde aquí, apesor d' estar convenuts de lo contrari, serveixen, per ses conveniencias polítiques, a n' aquells, volguent sempre oposar la nota espanyolista a totes les manifes-

tacions catalanes, com si les dos coses fossin antitètiques.

Que, com a conseqüència de lo exposat, el més gran perill de desafecte a Espanya per part dels catalans l'hem de trobar en l'actuació dels que constantment volen veurer el separatisme en les coses de Catalunya i volen surtir a cada pas a contradir-lo amb visques a Espanya.

Que, per lo tant, els que més fomenten el separatisme son els separadors, que volen ofegar l'esprit de Catalunya, considerant-lo nociu, antipatriòtic i separatista, quan precisament es la font i origen del amor a Espanya, ja que la naturalesa, inspiradora del amor patri, ens fa estimar al tot del que formem part; comensant per fer-nos sentir viva i intensament l'amor a lo que tenim més aprop nostre i que 'ns comunica les primeres i més íntimes impressions de la vida.

Aixís, doncs, crevem que la fórmula que ha de sintetitzar nostre actuació en les coses de Catalunya, en consonancia amb els interessos generals d'Espanya, que també son interessos nostres, ha d'esser aquesta: varietat dins la unitat; el major exclat de vida regional dins la unitat d'Espanya; Espanya varia mirada desde dins i Espanya una mirada desde fora.

Acabem aquest escrit, desitjant que 's mirin aquets assumptes amb tota serenitat, i que desapareixin tans equívocs i males interpretacions que serveixen per apassionar i enfosquir coses que convé resultin clares si 's volen portar a una felís resolució.

A. O. MONRIC.

Ingenuitat

—Filleta del meu cor,
qué fas aquí encantada?

—M'estic al finestró
guaitant la gent que passa.

—Doncs tanca i vina a dins
que 't pot tocá un mal' aire
i els aires del carrer
fan daný al cós i a l'ánima.

¿Per qué en tos llavis purs
hi apunta una rialla?

—He vist un pageset.....
Ai, mare, que m'agrada!

—Ja tornes a guaitar
filla meva estimada?
Si fixes al carrer
tos ulls altre vegada,
t'exposes al perill
de veure passâ uns lladres
que roben només cors
de noies recatades.
¿Per qué confosa 't veig
i roja tens la cara?
—He vist un cavaller.....
Ai, mare, que m'agrada!

—Filleta, tingues seny
i aquest finestró tanca,
que pot un jovincel
alçá 'l cap i mirar-te,
deixan-te un mal al cor
que fá sofrí i que mata
les noies que 'ls concells
no escolten de la mare.
¿Per qué abaixes els ulls
i llàgrimes t'escapen?
—He vist el fill del Rei
i... ai, mare, que m'agrada!

RAMÓN COSÍ.

Negocis seculars prohibits a n' els clergues

La disciplina general de l'Església no pot haver sigut més encertada prohibint a n' els clergues tota intervenció a n' els negocis seculars, perquè 'ls distreuen massa del seu ministeri, i perquè desdiuen del seu estat, segons les paraules de Sant Pau: «*Nemo militans Deo implicat se negotiis saecularibus*».

Per aixó els Cánons de l'Església, no sols prohibiren el comerç i tot acte de negociació a n' els clergues si que també l'exercici d'altres professions, i singularment els hi fou sempre terminant prohibida l'administració dels bens dels llecs, vai quines paraules s'hi comprenen, segons expreició dels Canonistes i del mateix Decret de Gracià, els càrrecs de majordoms, apoderats, secretaris, procuradors i qualsevol altra destí que tingui per objecte cuidá de les coses temporals.

El qui fou sabi bisbe de Lleó, Doctor D. Francesc Gómez Salazar, autor que tan enriqueí la Bibliografía Jurídica Canónica, en el volúmen II de les seves *Institucions*

de Dret Canònic, 3.ª edició, pàgina 254, diu categòricament, que l'administració de bens de llecs realitzada pels clèrics, es una cosa que no sols els distreu del seu ministeri, sinó que no es *decorós* pel seu estat.

Així mateix, les lleis civils (5.ª, i 1.ª i 2.ª, títol 27, llibre primer de la Novísima Recopilació) prohibiren a n' els religiosos i clergues en general, ser procuradors i administradors d' interessos agens. I ja l' Emperador Justinià, per virtut de lo disposat en el capítol VI de la Novela 123, prohibí a n' els Bisbes, ecònoms i clergues de tota classe, com així també a n' els monjos perteneixents a una Iglesia o a un monastir, que fossin nomenats cobradors o col·lectors de les rendes públiques, i administradors de propietats públiques o de particulars, afegint-hi que 'l contraventor a semblant disposició, si fos Bisbe, perdés tots els seus bens a favor de l' Iglesia, i si fos ecònom o altre eclesiàstic, pagués, amb benefici de l' Iglesia, la multa que 'l Bisbe determinés.

Les susdites disposicions demostren palesament que 'n tot temps existiren contravencions de les disposicions integrants de la disciplina eclesiàstica i del dret secular.

Més, lo que patentiza que 'l mal arribá fins a n' els temps moderns, i que per conseqüent no pocs clerges serien els que infringirien els cànons disciplinaris de l' Iglesia, i que 'ls Bisbes serien excessivament tolerans amb semblants mancaments, es la prohibició repetida per Piu X, per Decret de la Sagrada Congregació Consistorial de 18 Novembre de 1910, insert en Acta Apostòlica Sedís, volúmen II, pàgina 910, en virtut de la qual, recordant les paraules del Apóstol, més amunt esmentades, i la constant disciplina de l' Iglesia, s' ordena una vegada més que sense la corresponent autorització superior concorreguent peculiars i extraordinaries circumstancies, no se consenti a n' els clergues l' administració ni gestió de negocis profans, ni sisquera a títol de directors, caixés i secretaris d' aquelles institucions creades per i' auxili temporal dels fidels, quins càrrecs devien esser renunciats dintre 'l terme de quatre mesos, contats desde la data d' aquell Decret, disposant-se que en lo successiu ningú pogués exercir tals càrrecs sens la corresponent llicència de la Seu Apostòlica.

Sols després de publicat el susdit De-

cret, la mateixa Santa Congregació Consistorial, per resolució de 13 Març de 1911, concedí una dispensa, per terme de 2 anys, a fi de que 'ls senyors bisbes de les Diòcesis de Colonia, Freibürg Treveris, Münster, Osnabrück, Paderbona, Hildesheim, Fulda, Maguncia, Limburg, Rottemburg, Strasburg, Culma, Warmia, Luxemburg i Wladislavia, que havien sol·licitat semblant indult, al igual que 'l Vicari Apostòlic de Sajonia, mogut per circumstancies peculiars concurrents en les seves Diòcesis, poguessin otorgar les corresponents dispenses dins lo terme màxim d' un bieni.

Llògic doncs es suposar, siguent tant de fresc recordada pel Romá Pontífex, la disciplina general de l' Iglesia, que si continúen existint casos d' administracions temporals desempenyades pels clergues serà sens que 'n tinguen esment els respectius Bisbes, tota vegada que no es possible avui l' existencia llegítima de «cap de» semblants administracions no mitjançant autorització de la Seu Apostòlica.

I no es de creure que 'n ús de tal autorització, se desempenyin per distints clergues administracions temporals, i que sols per a circumstancies extraordinaries les autoritzacions poden esser concedides.

Es ben cert que no s' ha meditat la gravetat que entranya el fet de tolerar-se que certes administracions temporals siguen desempenyades per clergues, doncs no tant sols en termes generals segons diuen les lleis de l' Iglesia, i repeteixen els canonistes, dites administracions distreu a n' els clèrics de les sagrades funcions de son enlairat ministeri, no siguent l' acte d' administrador *decorós* a son estat; sinó que com siga que 'ls que a semblants administracions se dediquen, a voltes no se limiten a una isolada i acurada administració, resulta d' aquí en algunes ocasions l' espectacle poc edificant, de que per virtut de tals administracions realitzen actes en altíssim grau impropis de son ministeri, com en alguns casos que coneixem, en que el clergue administrador se dedica, quasi a les portes del palau episcopal, a la recría de bedells i porcs, no faltant qui, fins dins la capital de la seva Diòcesi, condueix el carruatge o carro de la persona quins bens administra.

Rés volem dir per are, dels clergues que utilitzen semblant càrrec d' administradors d' importants patrimonis. per a moure-s, avui en que la passió política tant i

tant se revifa; inoportunament barrejant-la amb el sant nom de la Religió, dins una esfera d'acció que no es pas la més adequada per a que obtinguin dels fidels i dels ciutadans en general, la consideració i respecte que es de desitjar mai els hi manqui.

Dr. JUST.

(1) Epist. 2.ª a Timoteo, cap. II, v. IV.

(De «El Gironés» del dia 20 de Maig.)

NOTES MUNICIPALS

Sessió del dia 29 de Maig de 1916.

Presidida per l' Arcalde accidental senyor Dilmé i amb la assistència dels regidors senyors Ameller, Ametllér, Sarquella i Corominas, comensa la sessió amb la lectura i aprovació del acta de la anterior.

S' acorda cridar al Sr. Pujolás per a tractar de l' obertura del carrer de la Lluna.

El Sr. Rafel Juncá demana al Ajuntament qu' examini el rée que passa pel carrer de Girona, perquè li inonda la casa. També demana que 's donguin les ordres oportunes per a que s' arregli en deguda forma la nova vía overta en el carrer expressat.

A instancia d' alguns veïns del Mas-Hort, el President proposa que siga col·locat un' altre llum darrera de ca 'n Teixidor.

El propi President manifesta que hi ha una persona que s' ha ofert per a que l' Ajuntament pugui fer un empréstit; s' acorda qu' éll mateix fassi les gestions necessaries.

Se concedeix autorització a D. Antoni Hostench per a fer obres.

Acabada la ordre del dia, s' aixeca la sessió.

Sessió del dia 5 de Juny de 1916.

Aquesta sessió la presidí el Sr. Dilmé, assistint-hi els regidors senyors Ameller, Ametllér, Sarquella i Butiñá.

Comensa amb la lectura del acta de la sessió anterior, que sens' esmena queda aprovada.

S' acorda donar un vot de gracies al

Sr. Fournier, Diputat a Corts per aquet Districte, per les seves gestions respecte a les multes imposades a alguns veïns d' aquesta vila.

Es dona compte d' una carta del mateix senyor, relativa a la lámina de Beneficencia.

També s' en dona d' haver cessat en el càrreg de Guarda d' 'aigües interí, D. Josep Sarquella, quedant vacant aquesta plaça.

S' acorda ordenar novament que 's tanqui una obertura de la casa en que viu el senyor Malagelada, notificant-ho al propietari de la mateixa.

No havent-hi altre assumpte a tractar, s' aixeca la sessió.

Els benvinguts

Amb les primeres calors, hem vist aparèixer pels carrers d' aquesta vila les primeres cares amigues que s' atancen a nosaltres, cercant unes, l' espai i el repós del esperit, i la salut del cós aquells que la han perduda.

Amb alguns d' aquets forasters i amb altres que més endavant vindrán, ja hi estém units per llassos d' antiga amistat, per qué anyalment ens venen a veure; d' altres n' hi ha que visiten i visitarán la població per primera vegada i a n' élls els hi brindém desde avui, la nostra amistad més lleal i sincera.

Uns i altres sien benvinguts; que la seva estada a casa nostra els hi siga ben profitosa i que al tornar a ses llars puguin servir un agradós record d' aquet país incomparable!

I ja que vé al cás, parlem-ne lleugerament de la atracció de forasters.

Aquet problema que témps passat doná tanta vida a Banyoles i que actualment sols preocupa als qui directa o indirectament frueixen dels beneficis que la colonia estiuenca reporta a la població, convindria que 's convertís en una qüestió de caracter *popular*, cooperant-hi tots els elements enamorats de la vila, desde l' Ajuntament en primer lloc, fins al veï més humil.

Tots estém convençuts, allissonats per la experiencia, que les aigües medicinals que brollen de la déu de la Fontpudosa, son insubstituïbles en quant al seu poder

NOTICIES

curatiu sobre determinades malalties, perquè un dia i altre hem vist marxar completament guarits a malalts quina dolença databa d'anys i s'havia mostrat terca a tot altre tractament; tots sabem que 'l foraster que per vegada primera visita la nostra hermosa campinya, dotada d'una vegetació exuberant que converteix cada paratge en esplèndit panorama, d'un llac pintoresc i quiet qu'escampa les seves cristallines aigües per la comarca mitjansant quatre grosses arteries que contribueixen al embelliment del païssatge, no trova paraules per expressar la admiració sublim que li causa l'espectacle marvellós de la Naturalesa.

I a pesar de tot, trist és confessar-ho, que la desmembració soferta per la nostra colonia estiuenca ha sigut progressiva, és cosa que no escapa a la més lleu observació.

Una de les causes que més hi han contribuït, ha sigut l'estat d'abandono en que fins ara l'havia tingut l'Establiment de banys. Cinquanta anys de continuat progrés en matèria d'Higiene, d'Hidroteràpia i de comoditat personal, allí hi passaren desapercebuts. En honor a la veritat, cal remarcar qu'ultimament, els actuals propietaris s'han donat compte de lo que més convé als seus interessos i en pocs anys l'Establiment ha sigut objecte d'algunes reformes qu'afecten tan al material de servei com a la estètica del edifici.

Cal tenir ben present que al foraster que surt de casa seva per a estiuejar, li agrada ésser obsequiat. Baix aquet punt de vista, convindria que una comissió especial portés la iniciativa en la organització de festes i actes d'expansió popular, a fi de que cada foraster, al donar l'adeu a Banyoles, ho fés amb la recança d'abandonar un lloc ont, per lo agradoses, se li han fet curtes les hores que hi ha passat.

I per ultim, és indispensable que tan l'Ajuntament com els particulars, donguin la mà a tota empresa capaç d'explotar la riquesa i bellesa naturals de la nostra terra, no creant dificultats al seu desenrotll, sempre que 'ls seus interessos no estiguin en overta contraposició amb els generals de la població.

Está vacant la plassa de Guarda d'aigües d'aquesta vila, per defunció del que desempenyava aquet càrreg, D. Joaquim Sarquella. Els que la pretinguin, poden presentar les sollicituts a la Secretaria del Ajuntament, dintre 'l terme de vuit dies.

Ha mort cristianament la senyora Esperança Mateu, germana del nostre amic don Francesc. Rebi la familia Mateu la fonda expressió del nostre condol.

Els nostres pescadors estan d'enhonorable. Es admirable la quantitat de peixos grossos que continuament s'están pescant en el Estany, especialment carpes, qu'és la varietat de peix que més s'hi ha reproduït.

No fá molts dies que 'l nostre amic i acreditat pescador D. Jacinto Roset n'agafá una qu'és la més grossa de les fins avui pescades en aquestes aigües. Es tracta d'un magnific exemplar de carpa japonesa, que mideix 65 centimetres de llarg i pesa tres kilos. A préu d'alguns amics, el senyor Roset la ha exposada en el Laboratori Ictiogenic municipal.

Posteriorment, nostre volgut Alcalde accidental Sr. Dilmé, també ha agafat un salmó de considerables proporcions.

Com qu'aquets casos tan sovintegen, no és d'extranyar que a posta de sol les vores del estany s'omplin de pescadors de canya.

Dimars vinent, de 10 a 12, es cobrarán amb premi de segón grau, els Consums de 1914, 1915 i mitj any del 1916.

Han vist augmentada la seva descendencia els nostres estimats amics D. Benet Campderich d'Olot i D. Jaume Casellas, D. Candi Corominas i D. Joaquím Parés d'aquesta vila, amb el naixement d'un bonic nen cada un dels dos primers i una xamosa nena cada un dels altres dos.

Nostra coral enhonorable a uns i altres, extensiva al reste de ses respectives i distingides families.

La Comissió de Colonies escolars del

Ajuntament de Barcelona, ha acordat enviar-nos un altre colònia en el mes de d'Agost vinent.

Creiem qu' aquest determini no sols causarà la alegria de la gent menuda, sino que serà vist amb satisfacció per tot-hom, tota vegada que la constancia de dita Comissió en enviarnos anyalment un bon estol d' infants, diu molt a favor de la nostra cultura i de la sanitat d' aquest país.

§

El dia de la Ascensió tingué lloc en la vila de Verges, un espléndit banquet en honor del meritíssim Diputat per Torroella, D. Juli Fournier. S' assentaren a taula més de trescents comensals, estant-hi representades totes les forces vives dels pobles del Districte, pertanyents al Baix Empordà. Durant l' apat regnà la animació propia d' aquets actes i al acabar es pronunciaren entusiasmàtics discursos que resumí l' homenatjat en un bell parlament de gracies.

§

Es troven entre nosaltres per a passar-hi alguns dies, el distingit metge de Llagostera D. August Moret, i sa respectable familia. Que 'ls hi sigui ben agradable la seva estada en aquesta vila.

§

Segons noticies, sembla que 'l Govern s' oposa a que la Companyia del Tranvia de Flassá a Palamós inauguri el ramal de Girona a Flassá, en tant no 's construeixi la línia d' empalm de Sarriá a Banyoles.

Si aixó és veritat, trovém molt acertada la disposició i segur que serà aprobada per tots els banyolins.

§

El nostre volgut Sr. Ecnóm ha prés part en les oposicions a Rectories que aquesta darrera setmana s' han celebrat a Girona.

Donada la seva capacitat i competencia en qüestions religioses, no dubtém qu' haurá fet uns brillants exercicis. Lo qual, unit a les moltes virtuts que posseïx i a sa conducta exemplar, ens dona la seguretat de que obtindrà una de les millors places.

§

La Empresa dels Automovils, en el seu desitj de complaure constanment al public, ha establert un nou servei entre Tortellá i aquesta vila i ha augmentat el nombre de viatges entre Banyoles, Girona i Olot.

En virtut d' aquestes modificacions, d' avui endavant l' horari de sortida dels autos és el següent:

De Banyoles a Girona: A les 4, 7'30, 9, 13'15, 16'15 i 19'30. De Girona a Banyoles: A les 7, 9, 11, 15'30, 18 i 21. De Banyoles a Olot: A les 12, 19 i 21'45. D' Olot a Banyoles: A les 2, 7 i 14'45. De Banyoles a Tortellá: A les 16'30. De Tortellá a Banyoles: A les 6.

Creiem qu' aquestes millores serán ben vistes per tot-hom, sobretot la del auto que sortirà de Girona a les nou del vespre, a la arribada del Expres.

§

El divendres passat en la Iglesia Parroquial de Santa María, es celebraren solemnes funerals per a l' ànima del qui en vida fou D. Leandre Casamor i Huguet. El temple estava plé de fidels, com poques vegades s' ha vist.

Reiterém a la distingida familia del difunt, el sentiment per tan irreparable pèrdua.

§

Amb un variat programa la *Lliga* dona per acabades les funcions teatrals d' hivern, que rependrà passades les festes de S. Martiriá. Comensará la funció d' aquet vespre amb la representació del divertit sàinet de D. Joaquím Riera i Bertrán *El testament del oncle*, posant-se immediatament en escena la emocionant rondalla dramática en un acte i tres quadros, de D. Salvador Vilaregut *La ma de mico*, arranjamet d' un conte anglés que vivament emocionará a la concorrencia. Per fi de festa, es representarà la bonica sarsuela de M. Angelón *Setze jutges...* Com en totes les grans solemnitats de la *Lliga*, en aquestes obres hi pendrà part la aplaudida artista senyoreta Pilar Bol.

§

El dia de la Ascensió i el diumenge últim, les Iglesias de Sta. María i el Monastir, respectivament, celebraren la conclusió del mes de Maig amb la solemnitat acostumada, assistint-hi una munió de fidels qu' omplená abdós temples de gom a gom.

§

La pluja d' aquets ultims dies ha afavorit tan a les plantes, que 'ls pagesos preveuen una anyada de blat, poques vegades vista aquí.

§

Han comensata arribar els estudiants banyolins que cursen a fora de la població. Que a tots els hi provi aquesta temporada de descans.

SECCIO D' ANUNCIS

Saderra Prat i C.^a BANQUERS

CARRER DE ANGEL GUIMERÁ N.º 2.—BANYOLES

Pago de cupóns, Compra i venta de valors, Giros, Descomptes, Comptes corrents, Cambi de monedas, Diposits i demés operacions de banca.—Paguém els cupóns del Estat Espanyol un més avants del venciment i actualment paguem ja els de Cédules Argentines.

CONSULTORI MÉDIC-QUIRÚRGIC

— DE —

JOAQUIM JUBERT I ELÍSEO JUBERT

(Malalties de la

PELL I SÍFILIS)

(Malalties de les

CRIATURES)

CIRUGÍA GENERAL

PLASSA DE L' OLI N.º 1.—PRINCIPAL.—GIRONA.

Zapateria

Economica

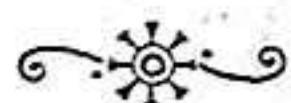
Gran bazar de calzado

- de -

JAIME VILA

Plaza Constitución, 44

:-: BAÑOLAS :-:

No comprar calzado sin antes visitar esta casa, donde encontrarán un inmenso y variado surtido de todas formas clases y medidas dentro de sus calidades inmejorables y de alta novedad.

A PRECIOS REDUCIDOS

Últimas Novedades para Señora. Gran xic, elegancia y perfección.

SASTRERIA "LA CONFIANÇA"

: DE :

Joan Palmada

Successor de Isidre Llorá

Major 11.-Banyoles

Novetats en Sabans de totes classes

Gran assortit en trajes de novetat, en vellut, satíns i armurs.

Tapes per ninxos de totes classes

De marbre blanc, gris, negre, pedra artificial, pedra estocada, terra cuita, planxa de ferro que n' es rovela, projectes de dibuix i rotulacions a la vista del comprador. En los traslados de restos, se reparen les tapes vellas si son a mida corrent.—S. Martiriá 3, Banyoles.

Nota.—Si el públic deixa de comprar a casa i per aixó li faltés algún retoc o alguna lletra a la pedra col·locada ab molt gust serviré.

PARA COSER Y BORDAR

VENTAS A PLAZOS

GRANDES REBAJAS AL CONTADO

Se recomponen toda clase de máquinas, bicicletas, motocicletas y toda clase de accesorios para las mismas.

La WERTHEIM «Rápida» es la máquina más moderna, más fuerte, ligera y resistente. y con su marcha, verdaderamente *rápida*, la más superior de todas las conocidas hasta el día.

Teniendo los números 9, 10 y 20.

⊗ José Boschdemont ⊗

Representante de la casa WERTHEIM
Plaza de la Constitución, n.º 37,
BAÑOLAS

FÁBRICA DE CALS HIDRAULICA,
GUIX I CIMENT

DE

VICENS LAQUÉ

Banyoles

Encargos de Barcelona a Banyoles
Puenté Mayor, Besalú, Tortellá y vice-versa

F. Coll (a) Gerent

Para encargos en Barcelona: Asahonadors, 35, Teléfono, 2412. Calle del Rech, 87 y Petxina 7, Fonda.

En Banyoles: P. Constitución 26.

Pío Dalmau

Recader de Banyoles a Barcelona
i reste de Catalunya

SE COMPLEIXEN ENCARRECS

A Banyoles plassa Constitució 41 i
S. Martíria 4. A Barcelona Centre de
Recaders, plassa Comercial 10, telèfon
1909 i Hospital 9.

REPRESENTANTE EN BAÑOLAS:

Cirilo Masoliver, Pintor